
Re: Pressetekst

Selini Halvadaki
Til: Peter Brandt

6. oktober 2017 kl. 16.37

Kære Peter

Her er, som lovet mine forslag til dét jeg synes ville være relevant at have med i en pressetekst til udstillingen:

I starten talte vi om, hvordan grafikken, b.la. grundet dens billige produktionsomkostninger og distributionsmuligheder, er blevet brugt af f.eks. arbejderbevægelsen; at grafikken herigennem er et medie der har formidlet holdninger og taget del i kampe knyttet til f.eks. arbejdsvilkår og ligestilling. Ud af disse samtaler fik vi lyst til at udstille værker, der i bred forstand stiller spørgsmål til forhold omkring arbejde. Vi begyndte at orientere os i nulevende kunstnere med interesse for denne tematik og endte med at invitere 6 kunstnere til at udstille i Danske Grafikeres Hus.

Omkring vores arbejdsmetode, synes jeg, at det er det vigtigt at få med, at det er værkerne der har dannet udstillingens egentlige udsagn, forstået på den måde at vi ikke fra starten har haft en bestemt afgrænsning inden for tematikken om arbejde som vi gerne ville belyse. Jeg synes det er vigtigt at få med, at vi har været søgende og spørgende i vores metode og at vi har været nysgerrige på de koblinger og udsagn der ville opstå værkerne imellem?

Jeg mener, at Marie Thams var en af de første, vi havde i tankerne fordi hun i sin praksis generelt interesserer sig for hvordan menneskelig aktivitet værdisættes og ofte har et kritisk blik på leve- og arbejdsvilkår - noget vi gerne ville have repræsenteret på udstillingen.

Vi kunne fremlægge noget af vores arbejdsproces ved at nævne, at vi startede med at invitere Marie Thams til at vise hendes installation re på første sal. Jeg synes godt vi kan skrive, at re på dén måde blev en form for udgangspunkt for udstillingen. Vi kunne komme med et par eksempler på, hvad der særligt interesserede os ved værket og hvilke interesseområder, der på den måde førte os videre til udstillingens andre værker.

Her tænker jeg f.eks. på den måde Marie igennem sin egen stemme og reproduktive krop italesætter det senkapitalistiske samfunds værdisætning af reproduktion - i forhold til økonomisk og professionel produktion. Spørgsmål omkring værdisætning generelt, ikke mindst ift. kunstnerens egne arbejdsvilkår, er noget vi altid snakker meget om og som trækker tråde til flere af udstillingens andre værker. Anna Ørbergs Jobcenter-haiku for eksempel.

En anden ting vi talte om tidligt i processen er det linoleumstryk, som er en del af Maries installation. Bogstaverne r og e (re) er trykt med hvid farve på hvidt papir og du nævnte, at grafikken hér bruges som repræsentant for håndens arbejde. På den måde peger trykket på Danske Grafikere institutionelle udgangspunkt, men endnu vigtigere på den krop der udfører et givent arbejde, f.eks. det fysiske arbejde med at producere et tryk. Dette interesseområde (kroppen) ledte os videre til b.la. Kajsa Dahlbergs videoværk, hvori hun undersøger tids-systemer udviklet i industriens tidsalder med henblik på at optimere arbejdernes performance. Hvordan de er blevet globalt implementeret, og i dag anvendes på både lagerhaller og fabrikker, men også for eksempel for freelance-arbejde.

Ideer om optimering, produktivitet og succes kan (igen) kobles til Anna Ørbergs Jobcenter-haiku, men ledte også videre til Mette Clausens værk Selvmaskine (mønster i modstand). Værket peger på kapitalismen og det kapitaliserede menneskes selvproducerende mønster og på angsten som integreret komponent i dette system. Her talte vi om, at værket b.la. peger på det faktum at følelser, der opfattes som private og individuelle, hænger sammen med og produceres af de strukturer vi lever i.

Det var de overvejelser og tanker, jeg på nuværende tidspunkt synes kunne være interessante at have med i den endelige pressetekst. Lad mig vide hvad du synes og skriv endelig mere til.

Vi snakkes ved i morgen.

Kh Selini